

ĐA HIỆU

CƠ QUAN NGÔN LUẬN CỦA TỔNG HỘI CỰU SINH VIÊN SĨ QUAN
TRƯỜNG VÕ BỊ QUỐC GIA VIỆT NAM

Mất Nước, Mất Theo Nước!

TRÂN TRỌNG CẢM ƠN

Các Niên Trưởng, Các Sĩ Quan Quân Sự Vụ và Văn Hoá Vụ, CSVSQ, các phu nhân, các anh chị Thanh Thiếu Niên Đa Hiệu, các Chiến Hữu, Thân Hữu, và các Mạnh Thường Quân, đã đóng góp bài vở, tài chánh, và công sức để thực hiện

TẬP SAN ĐA HIỆU 119

***

Phát Hành Tháng 5 Năm 2021.

QUAN ĐIỂM VÀ QUY ĐỊNH CỦA TẬP SAN ĐA HIỆU

* * *

A. QUAN ĐIỂM

Đa Hiệu là cơ quan ngôn luận của Tổng Hội Cựu Sinh Viên Sĩ Quan TVBQGVN, là gạch nối giữa các cựu SVSQ, giữa các Hội Võ Bị địa phương, giữa thế hệ đi trước cha anh và những thế hệ kế thừa, đại diện là các Thanh Thiếu Niên Đa Hiệu, trên toàn thế giới. Đa Hiệu cũng là nơi để mọi người cùng chiến tuyến chia sẻ quan điểm, lập trường chống Cộng đến các chiến hữu, thân hữu, các độc giả cùng chung lý tưởng.

B. QUY ĐỊNH:

Để thực hiện được mục tiêu kể trên, chúng tôi mong mỗi sẽ nhận được bài vở, như các bút ký, thơ văn qua nhiều đề tài, đặc biệt liên quan đến chiến trường xưa, đến Võ Bị. Khi chọn đăng, chúng tôi sẽ theo một số quy định cụ thể, như sau:

1. Không nhận bài viết có nội dung tuyên truyền, cổ vũ cho chế độ và chủ thuyết Cộng Sản, đặc biệt là Cộng Sản VN.

2. Không nhận các bài viết có nội dung đả kích hay bôi nhọ cá nhân trong hay ngoài tập thể Võ Bị, trừ lý do rất đặc biệt. Những bài này cần chính xác và có tài liệu dẫn chứng.

3. Xin ghi rõ bút hiệu, tên thật, địa chỉ email, số phone,... để toà soạn khi cần có thể liên lạc.

4. Khi gửi các sáng tác cho toà soạn, có thể đính kèm qua email, qua bưu điện, hoặc qua CD. Có thể dùng các nhu liệu tiếng Việt như: VNI, UNIKEY, hay các nhu liệu dùng Unicode. Có thể đánh máy không dấu, hoặc viết tay.

5. Ban Biên Tập xin được phép cắt bỏ hay sửa chữa các bài viết, miễn không làm thay đổi nội dung.

6. Ban Biên Tập sẽ quyết định chọn đăng hay không những bài đã đăng ở báo khác, hay trên các trang web.

**TỔNG HỘI CỰU SINH VIÊN SĨ QUAN TVBQGVN
CƠ QUAN NGÔN LUẬN CỦA TH/CSVSQ/ TVBQGVN**

TẬP SAN ĐA HIỆU

***

TỔNG HỘI TRƯỞNG KIÊM CHỦ NHIỆM

CSVSQ NGUYỄN VĂN THIẾT, K18

Email: nguyenvthiet@aol.com

CHỦ BÚT

CSVSQ ĐỖ MẠNH TRƯỜNG, K23

TRƯỞNG BAN TRỊ SỰ KIÊM THỦ QUỸ

CSVSQ TRẦN TRÍ QUỐC, K27

tran27147@yahoo.com

PHÁT HÀNH:

Hội CSVSQ/ TVBQGVN Nam California, Hoa Kỳ.
Hội Trưởng: CSVSQ NGUYỄN PHƯỚC ÁI ĐÌNH, K26

ĐỊA CHỈ TÒA SOẠN

DA HIEU MAGAZINE

P.O. Box 8628

Fountain Valley, CA 92728

E-mail: dahieu2016@gmail.com

WEBSITE CỦA TỔNG HỘI CSVSQ/ TVBQGVN

<http://tvbqgvn.org>

<https://tapsandahieu.cf/>

GROUP CỦA TỔNG HỘI CSVSQ/ TVBQGVN

vobivn@googlegroups.com

Mục Lục

STT	Đề Tựa	Tác Giả	Trang
1	Phân đầu		3
2	Thư Tổng Hội	Nguyễn Văn Thiệt	6
3	Tháng Vành Khăn Tang...	Trần Kim Bảng	9
4	Thơ Cụ Trần Văn Hương	Nguyễn Minh Thanh	19
5	Niên Trưởng Lê Minh Đảo	Nguyễn Đức Thu	28
6	Lạc Giữa Mùa Xuân	Tường Thúy	36
7	Vĩnh Biệt Đồi 1515	Trương Huy Văn	45
8	Thơ Tháng Tư Đen	Lê Anh	57
9	Đồng Đội	Song Vũ	59
10	Gió Núi Mây Ngàn	Thu Nga	75
11	Một Lần Xuất Quân...	Giang Văn Nhân	81
12	Thơ Nhớ Trường	Phan Văn Lộc	96
13	“Tuyệt Thực” Trị Bệnh...	Võ Ý	97
14	Kỷ Niệm Ngày QLVNCH	Phạm Văn Tiền	102
15	Màu Mắt Hoàng Hôn	Vi Vân	109
16	Theo Bước Chân Cha	Tô Văn Cấp	122
17	Một Chiều Lai Khê	Bích Lan	137
18	Thơ Tưởng Nhớ...	Đỗ Trọng Đạt	143
19	Ngon Rồi!	Cao Kim	144
20	Tiêu Diệt Chiến Xa CSBV	Lê Quang Liên	149
21	Rút Quân Khỏi Quảng Đức	Trần Văn Bường	159
22	Chuyện Một Phi Vụ	Võ Minh Hòa	171
23	Ảo Giác “Déjà Vu” ...	Diễm Nga	181
24	Thơ Lời Tâm Sự	Hồ Lệ	190
25	Mỗi Độ Xuân Về	Minh Nguyệt	191
26	Vinh Nhục Hành Quân	Đào Đức Bảo	198
27	Tản Mạn Cuối Tháng Ba	Ấu Tím	215
28	Thơ Tháng Tư	Huỳnh Hữu Chí	219
29	Ký ức Chuyện Cũ	Phùng Hữu Châu	220
30	Sự Nửa Vời của Một Thẻ Họa	Đỗ Trọng Đạt	231

31	Thơ Lời Này Cho Con...	Trần Thức	236
32	Các Sư Đoàn Bộ Binh	Bùi Quyền	238
33	Bức Tử Tân Cảnh	Lê Quốc Toàn	249
34	Hoàng Sa, 46 Năm Nhìn Lại	Nguyễn Đức Thu	255
35	Trận Ấp Bắc	Đặng Kim Thu	271
36	Thơ Tim Buồn Tháng Tư	TTNĐH	286
37	Lễ An Táng 81 Quân Nhân...	Cao Xuân T. Ngọc	288
38	Thơ Bao Tháng Tư Rồi?	Kim Nga	296
39	Một Thời Chuân Chuyên	Bà Hà Ngọc Bích	297
40	Khóa 20 - Nguyễn Công Trứ	Võ Nhẫn	306
41	Tiền Đôn	Bichson	322
42	Tổng Kết Tài Chánh	Trần Trí Quốc	325
43	Trả Lời Thư Tín	Đỗ Mạnh Trường	335
44	Chia Buồn		341

TẬP SAN ĐA HIỆU 119

Phát Hành Tháng 5 Năm 2021

Tháng Tư Đen Lại Về!

Báo phát hành định kỳ, mỗi năm 3 số, vào các tháng 1, 5, 9.

Đa Hiệu số 119 đã được phát hành vào tháng Năm, 2021.

Rất mong quý vị cộng tác viên đóng góp bài vở cho

Đa Hiệu số 120, trước ngày 1 tháng 8 năm 2021.

LÁ THƯ TỔNG HỘI

Garden Grove, ngày 20 tháng 4 năm 2021

Kính thưa quý Niên Trưởng,
Kính thưa quý Phu Nhân, quý chị Phụ Nữ Lâm Viên,
Thưa quý bạn đồng môn CSVSQ/ TVBQGVN và các anh
chị Thanh Thiếu Niên Đa Hiệu,

Trước hết, chúng tôi xin được thay mặt Tổng Hội và
Tập San Đa Hiệu, gửi đến quý vị lời chào mừng thân
ái nhất.

Hôm nay, Tập San Đa Hiệu lại được tái ngộ cùng quý vị.
Đây là một cố gắng của tất cả mọi người nhằm nối lại mối liên
lạc đã bị gián đoạn trong một thời gian dài do đại dịch.

Thời gian chia cách đã để lại cho chúng ta nhiều mất mát.
Tuổi già theo quy luật đã đưa nhiều anh em chúng ta, những
cánh chim Vỡ Bì, phải lia đàn. Dịch bệnh cũng góp thêm một
phần về những tổn thất này. Chuyến bay cuối cùng đó, một
chuyến bay cô đơn, ít được anh em đưa tiễn. Đã có ít lời
phân ưu đến gia đình tang quyến, với khoa, cũng như bạn bè.
Chuyện không ai nghĩ đã xảy ra trong cuộc đời mà chúng ta
đã phải đối diện trong suốt năm qua.

Ngoài dịch bệnh, chúng ta còn phải đối diện với các xáo
trộn khắp nơi trên mọi sinh hoạt văn hóa, chính trị, tôn giáo,
xã hội ảnh hưởng ít nhiều đến anh em chúng ta.

Tổng Hội và các khóa cũng không tránh khỏi ảnh hưởng.
Tất cả đã phải sinh hoạt trong điều kiện vô cùng hạn chế. Các
chương trình dự trù của Tổng Hội phải dời lại, mà không thể
đưa ra thời gian cụ thể, vì lý do an toàn cho tập thể.

Tuy nhiên vượt qua các khó khăn, Tổng Hội vẫn duy trì

được phân nào hoạt động, dù ở mức tối thiểu.

Diễn đàn Tổng Hội, luôn là sợi dây liên lạc của gia đình CSVSQ trên toàn thế giới, vẫn luôn hoạt động hiệu quả. Nội dung được đưa lên diễn đàn luôn hài hoà, thông tin kịp lúc cho tất cả anh em chúng ta. Mọi thành viên luôn tỏ thái độ tương kính, hòa nhã, và tự trọng. Xin gửi lời cảm ơn đến Ban Điều Hành và các thành viên trong diễn đàn.

Dựa vào các thông báo trên web, Ban Xã Hội cũng không quên bổn phận của mình. Quĩ Cây Mùa Xuân năm qua đã có kết quả tốt, khi được mọi người đóng góp với tinh thần tương thân và rộng rãi. Chúng ta chắc chắn rất vui về món quà tinh thần đã gửi về những người ở quê nhà vào dịp Tết năm qua. Mọi đóng góp đều đáng được trân trọng.

Theo quyết định của Đại Hội XXI, quyển sách “Lược Sử Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam” đã được Ban Biên Soạn hoàn tất, sẽ được giới thiệu đến các Đại Diện Khoá, các Liên Hội, các Hội địa phương, cũng như anh em có quan tâm. Quyển sách được coi như một tài liệu tham khảo nội bộ để anh em chúng ta góp thêm ý kiến chỉnh sửa nếu cần, trước khi được phổ biến rộng rãi. Ban Chấp Hành Tổng Hội sẽ có thông báo chi tiết trong một văn thư riêng.

Giới hạn đối với xã hội vì dịch bệnh rồi cũng sẽ qua đi. Tin tức mới nhận cho biết sinh hoạt của toàn nước Mỹ, nhất là California sẽ mở cửa sinh hoạt trở lại vào giữa Tháng 6. Mọi sinh hoạt của chúng ta hy vọng sớm trở lại bình thường. Các khóa hoặc các hội địa phương lại có dịp tổ chức các buổi hội ngộ.

Đại Hội XXII sẽ lại được tổ chức như dự trù. BCH Tổng Hội sẽ căn cứ vào tình hình cho phép để thông báo đến mọi người về chương trình Đại Hội XXII.

BCH Tổng Hội ước mong tất cả anh em chúng ta sẽ cùng hợp tác để tổ chức Đại Hội XXII vui vẻ, hài hoà, và đầy tình Võ Bị. Không vì sai sót khuyết điểm cá nhân hay nhóm để

chúng ta đánh giá thấp tập thể mà anh em chúng ta đã dày công xây dựng.

BCH đề nghị các khoá, các địa phương, các vùng, các nhóm chuẩn bị ứng cử hay đề cử một Tổng Hội Trưởng mới, trẻ trung hơn, năng động hơn để điều hành Tổng Hội trong giai đoạn tới.

Xin gửi đến Quý Niên Trưởng, quý phu nhân, quý bạn, quý anh chị TTN/Đa Hiệu lời cầu chúc sức khoẻ và mọi sự bình an.

TM. Ban Chấp Hành Tổng Hội
Tổng Hội Trưởng TH/ CSVSQ/ TVBQGVN
kiêm Chủ Nhiệm Tập San Đa Hiệu

Nguyễn Văn Thiệt, K18

THÁNG TƯ ĐEN LẠI ĐẾN

Vành Khăn Tang Chưa Gỡ Xuống

Trần Kim Bảng, K20

Mỗi năm có một Tháng Tư; Tháng Tư cũng chỉ là một trong 12 tháng của một niên lịch. Thế nhưng riêng **Tháng Tư của Năm 1975** đã được người Việt Nam trên khắp thế giới không ưa Cộng Sản đặt tên là “Tháng Tư Đen”. Lý do tại sao lại “đen” và đen đến mức độ nào, thì tùy theo nhận định hoặc cảm xúc của mỗi người; nhưng lý do quan trọng nhất cần chú ý, Tháng Tư của Năm 1975 là **Tháng Tư mất nước về tay giặc Tàu Cộng**, cũng là Tháng Tư để tang cho quê hương, chứ không đơn thuần chỉ là Tháng Tư “đổi đời” (theo nghĩa thông thường). Vì thế cho nên nó mới đen.

Ai cũng biết, vào tháng 4-1975, súng đạn, xe tăng hùng hậu của Nga, đứng đầu là giặc Tàu Cộng, và yểm trợ tích cực của phe Cộng Sản Quốc Tế dành cho Cộng Sản Hà Nội, rầm rộ tiến vào miền Nam; trong khi Quân và Dân Sài Gòn đơn thương độc mã, không người yểm trợ, phải tận lực cánh sinh chống đỡ lại, rồi kiệt sức. Miền Nam, rơi vào tay Cộng quân vào trưa ngày 30-4-1975; từ đó, đã phải chịu đựng rất nhiều hậu quả tồi tệ. Đến nay đã 45 năm, cái tên “Tháng Tư Đen” đã

trở thành tên gọi lịch sử. Cho dù đã có nhiều nỗ lực của “bên thắng cuộc” muốn xóa bỏ, hoặc làm thay đổi ý nghĩa của cái Tháng Tư... đen như mồm chó này. Đến nay, mọi ý định đen tối của họ đều thất bại!

Nhìn vào lịch sử thế giới, nếu chúng ta coi Tháng Tư là thời khắc đáng ghi nhớ của lịch sử Việt Nam thì nó cũng là thời khắc đáng ghi nhớ của lịch sử Hoa Kỳ. Cách đây trên 150 năm đã có trận chiến đẫm máu giữa Bắc quân và Nam quân -- (*trong lịch sử Civil War, tức cuộc Nội Chiến ở Hoa Kỳ kéo dài từ ngày 12-4-1861 đến ngày 9-4-1865*) -- xảy ra tại Gettysburg,. Ngày 9 **Tháng Tư năm 1865**, cuộc chiến kết thúc đã đẩy Tướng Robert Lee (chỉ huy Nam quân) vào Appomattox Court House ở Virginia để ký giấy đầu hàng vô điều kiện trước mặt Tướng Ulysses Grant (chỉ huy Bắc quân).

Nguyên nhân của Civil War thì ai cũng biết. Bắc quân đứng về phía ‘*giải phóng chế độ nô lệ*’, còn Nam quân thì muốn duy trì chế độ này và chống lại việc giải phóng. Vì thế cho nên cuộc chiến Nam-Bắc Hoa Kỳ đã kéo dài suốt 4 năm, giết chết gần một triệu sinh linh. Câu chuyện về lịch sử này dài dòng, chúng ta không bàn đến chi tiết, vì không phải là chủ đích của bài viết.

Chúng ta chỉ suy ngẫm về một vài **ý nghĩa** tượng trưng cho hai cái **Tháng Tư Lịch Sử sau ngày tàn cuộc chiến**: Một của Việt Nam và một của Hoa Kỳ đã xảy ra ở 2 phương trời cách biệt, nhưng cùng **chấm dứt vào Tháng Tư** cách xa nhau 110 năm (tháng 4-**1865**, tháng 4-**1975**).

Tuy có một chút tương đồng về cùng một ‘Tháng 4’, nhưng khác biệt hoàn toàn về bản chất của 2 cuộc chiến, mà nhiều người lầm tưởng là giống nhau vì cùng có ý nghĩa na ná là: ‘*Nam-Bắc phân tranh*’.

- Xin thưa, không những không giống mà còn rất khác nhau! (Vì mục đích của bài viết, chúng ta không bàn đến những điểm khác nhau ở đây.) Người Mỹ cũng đã có mối liên hệ trực

tiếp đến cả 2 cuộc chiến này; còn người Việt thì chỉ liên hệ đến một cuộc chiến xảy ra trên lãnh thổ Việt Nam mà thôi, kéo dài suốt 20 năm, tính từ tháng 7-1954 đến tháng 4-1975. (Đó là khoảng thời gian liên quan trực tiếp đến người Mỹ. Nếu nói là liên hệ gián tiếp thì phải tính từ trước 1945). Người Mỹ gọi cuộc chiến trên lãnh thổ Việt Nam là *Vietnam War*.

Chắc mọi người cũng đã biết, từ trước đến nay, trên hệ thống thông tin quốc tế ‘Internet’ đã có khá nhiều bài viết rất sâu sắc, nhằm mô tả, hoặc so sánh *cách ứng xử* của “bên thắng cuộc” dành cho “bên thua cuộc” của cả 2 cái Tháng Tư nêu trên, với hy vọng để người đời học hỏi, rút tía kinh nghiệm từ những sự kiện lịch sử. Nhưng hình như nó đã không mấy gây tác động tâm lý đến người đọc, và có lẽ cũng chẳng ai muốn học hỏi. Cho nên sau 45 năm, một khoảng thời gian khá dài của một đời người, thế mà “*Tháng Tư Đen*” của Chiến Tranh Việt Nam (*Vietnam War*) vẫn còn nguyên vẹn! Trong khi “*Black April*” của Nội Chiến Hoa Kỳ (*Civil War*) thì đã tan biến ngay từ lúc 4 giờ chiều ngày 9-4-1865, khi Tướng Robert Lee lên ngựa rời khỏi Appromattox Court House để trở về với “bên thua cuộc” sau khi tại đây ông đã ký xong bản thỏa ước đầu hàng.

* Tại sao “Black April” của cuộc nội chiến Hoa Kỳ lại tan biến nhanh như vậy?

- Xin thưa, lịch sử cho biết: Ngay từ thời khắc nêu trên (tức 4 giờ chiều ngày 9-4-1865), Tướng Lee và Nam quân của ông đã cùng đứng chung trong hàng ngũ Bắc quân -- là những người đối nghịch với ông, và là những người “bên thắng cuộc” -- để cùng nhìn về tương lai của nước Mỹ. Ông và thuộc cấp của ông đã được phía Bắc quân đón tiếp rất nồng ấm khi đầu hàng. Và cũng ngay từ lúc đó, tất cả người Mỹ không còn ai nhắc đến “thua”, mà chỉ có “thắng”. Đó là điều lớn lao nhất của lịch sử, rất đáng học hỏi.

* Vậy thì nguyên nhân nào đã khiến Nam-Bắc trở thành

thống nhất nhanh như vậy?

- Câu trả lời là: Vì mọi người sẵn sàng bỏ qua tất cả quá khứ, để cùng nhìn về tương lai của nước Mỹ.

Có thể nói, ngày **9-4-1865** là ngày vẻ vang trong Lịch Sử Hoa Kỳ nhưng không ai muốn nhắc đến những ô nhục trước đó, và tuyệt đối, đặc biệt là không có sự ồn ào, chế riễu, kênh kiệu nào từ phía người phương Bắc thắng trận, dành cho người phương Nam thua trận. Từ đó, người phương Nam được hưởng đầy đủ mọi quyền lợi như người phương Bắc. Không hề có sự phân biệt đối xử nào được thể hiện.

Vậy thì chúng ta lại có một câu hỏi tương tự như câu hỏi trên:

* Cách đối xử tốt bụng của người phương Bắc có phải là nguyên nhân chính đã làm tan biến “Black April” mà đã khiến cho sự thống nhất được tiến hành nhanh chóng?

- Câu trả lời là: Đúng vậy, mọi người dù Nam hay Bắc, dù thua hay thắng, đều bỏ qua quá khứ, biết nhìn về tương lai của nước Mỹ.

Như vậy thì có thể tóm tắt: Vì người Mỹ yêu tương lai của nước Mỹ, yêu dân tộc Mỹ, cho nên hai bên Nam-Bắc đã nhanh chóng hòa hợp, hòa giải mà không cần phải đặt ra một điều kiện nào cả. Họ biết chắc chỉ có **tình yêu** mới xóa bỏ được hận thù, mới đem đến **hòa bình, an vui, và hạnh phúc**, mới gỡ bỏ được **vành khăn tang** trên quê hương của mình. Thật quá đẹp!

Ông William McKinley (1843-1901), Tổng Thống thứ 25 của Hoa Kỳ, và cũng là quân nhân cuối cùng của Civil War sau 40 năm tàn cuộc chiến, đã có công tìm kiếm tất cả những ngôi mộ của các tử sĩ của cả 2 bên Nam-Bắc còn nằm rải rác trên khắp nước Mỹ, cải táng về Nghĩa Trang Quốc Gia Arlington ở Thủ đô Washington D.C., nghĩa trang lớn nhất, và đẹp nhất thế giới.

Tại nghĩa trang Arlington, hôm nay linh hồn của các chiến binh Hoa Kỳ, kể cả các chiến sĩ vô danh (trong thời Civil War nhiều người, tham chiến nhưng không có tên ở Nam quân hay Bắc quân, tham chiến vì lý tưởng riêng của mình) đã một thời chiến đấu rồi hy sinh cho nước Mỹ, không cần biết họ hy sinh ở trận tuyến nào, với ý nghĩa nào, Bắc quân hay Nam quân. Cùng với các chiến binh Hoa Kỳ đã hy sinh cho nước Mỹ ở bất kỳ nơi đâu trên mặt địa cầu, và ở bất kỳ thời đại nào, tất cả cùng về đây để quyện chung vào nhịp sống văn minh, tiến bộ của dân tộc Mỹ. Một dân tộc ‘*hợp chủng*’, mà người đời tưởng chừng như rất sẵn sàng chia rẽ, lạ thay (!), lại có tinh thần nhân bản rất cao, rất đoàn kết, biết thông cảm, biết tha thứ, biết nhìn về tương lai, và biết cùng nhau tuyệt đối tôn trọng hiến pháp, luật pháp do chính Hợp Chúng Quốc Hoa Kỳ đặt ra, để cùng tồn tại và phát triển.

Những người Mỹ gốc Việt, sau 45 năm xa xứ, nhớ lại một ngày nào đó của **Tháng Tư 1975** đã ra đi khỏi đất nước, đã xót thương cho mình, cho quê cha đất mẹ bao nhiêu, thì lại ngưỡng mộ nét văn hóa tuyệt đẹp của **Tháng Tư 1865** trên quê hương mới của mình bấy nhiêu.

Thế rồi, sự ổn định trên quê hương mới đã giúp cho người Mỹ gốc Việt có thời gian nhìn xa hơn về phương Tây, để thấy hoàn cảnh chính trị của người Đức, đã một thời (trong một khoảng thời gian nhất định nào đó) cũng đã có những nét tương tự như hoàn cảnh của người Việt Nam. Họ cũng có một nửa nước là Quốc Gia, còn nửa bên kia là Cộng Sản. Họ cũng có bức tường ngăn cách Đông Berlin (Cộng Sản) với Tây Berlin (Quốc Gia), tương tự như dòng sông Bến Hải ô nhục trên quê hương của mình năm nào, ngăn cách 2 miền: Nam Việt Nam (Quốc Gia) và Bắc Việt Nam (Cộng Sản).

Và người Đức cũng đã có một ngày Lịch Sử đáng ghi nhớ, ngày **9-11-1989** tuyệt đẹp, ngày bức tường Berlin ngăn cách Đông (Cộng Sản)- Tây (Quốc Gia) đã sụp đổ để cho toàn dân Đức hoà chung tiếng cười Thống Nhất đất nước, mà không

cần một điều kiện nào cả. Sự thống nhất của họ hoàn toàn tốt đẹp, vừa đẹp mắt, vừa đẹp đời, khác xa với sự thống nhất ô nhục của người Việt Nam (ngày 30-4-1975).

* Vì sao người Việt Nam lại có ngày “thống nhất” trong ô nhục?

- Xin thưa, cứ nhìn vào sự thống nhất của người dân nước Đức mới thấy. Họ cũng có hoàn cảnh tương tự như mình; vậy mà sau ngày thống nhất, họ không có “tù cải tạo”, không có “thảm cảnh vợ đi thăm nuôi chồng trong tù hàng chục năm”, không có “vùng kinh tế mới”, không có “đổi tiền”, không có “đánh tư sản mại bản”, không có tiếng than khóc nào nùng của “con mất cha, vợ mất chồng”, cũng không có “thảm cảnh Biển Đông với hải tặc cực kỳ dã man hãm hiếp, cướp của, giết người”. Đặc biệt, sau ngày thống nhất, người Đức hoàn toàn đứng vững trên hai chân của mình để xây dựng lại đời sống. Họ không lệ thuộc vào bất cứ ai, trong khi Việt Cộng phải nhờ đến bàn tay của Tàu, Nga, Tây, Mỹ, Nhật, Nam Hàn, Đài Loan, và nhiều nước khác.

* Vì sao sự thống nhất của nước Đức lại đẹp như thế?

- Đơn giản chỉ vì sự thống nhất của họ đi theo một hướng, không như cộng sản đã soạn sẵn, rất rõ ràng của Quốc Gia Tây Đức lúc bấy giờ. Vì thế, đã không có thù hận nhỏ nhen nào xảy ra như ở Việt Nam do Cộng Sản Việt Nam và CS Quốc Tế chủ xướng. Những nét âm mưu gian ác của các đồng chí Cộng Sản Đông Đức không có cơ hội chen vào. Hình thức thống nhất này rất xa lạ với người Cộng Sản, mặc dù Cộng Sản Đông Berlin rất muốn bắt chước Cộng Sản Hà Nội, nhưng họ không được phép khuyếch trương trực tiếp. Đó chính là sự may mắn tột cùng của người dân Đông Đức, cũng như Tây Đức.

Cùng thời với dân tộc Đức, vào đầu thập niên 1990 rất nhiều dân tộc ở Âu Châu cũng đã gặp những may mắn tương tự, nhớ lại một thời họ cũng có những hoàn cảnh tương tự như người Đức, như người Việt. Thế rồi, họ cũng đã có những lúc

ca vang ‘*khúc khải hoàn Thống Nhất*’. Họ đã thoát khỏi những ngày đen tối mà không phải trải qua những mất mát đau đớn kéo dài hàng chục năm như người Việt của Tháng Tư Đen.

Rồi đây chúng ta hy vọng, cũng sẽ có một ngày thống nhất cho dân Nam và Bắc Hàn. Nhưng việc thống nhất này chắc chắn không dễ dàng, không đẹp như ngày 9-11-1989 của người Đức, và có lẽ cũng không đến nỗi đen tối như Tháng Tư

Đen của người Việt. Hiện tại, rất khó suy đoán là Đại Hàn và Triều Tiên (Bắc Hàn) sẽ thống nhất theo hướng nào, vì còn tùy thuộc vào sự may mắn của mỗi dân tộc. Chúng ta cầu nguyện cho họ gặp được may mắn. Nhưng theo dự đoán, thì họ rất khó có thể theo *Cộng Sản Bắc Hàn* vì chủ nghĩa độc tài Cộng Sản hiện nay không còn đủ sức lôi cuốn loài người như ở đầu thế kỷ thứ 20 nữa.

Điều căn bản là mọi người đã nhận ra rằng: Chủ nghĩa Cộng Sản chỉ là một trò bịp bợm của thế kỷ đã qua. Nó bịp những người nghèo thất học, và đổ lỗi cho người chủ Tư Bản ‘bóc lột’ đã làm cho họ nghèo, nhằm kích động phần đông người nghèo trong xã hội đứng lên làm ‘cách mạng’, để phục vụ cho quyền lợi của những kẻ chủ trương chính sách cộng sản. Rốt cuộc, khi thành công thì chẳng có tên chớp bu cộng sản nào nghèo cả, mà chỉ có dân nghèo vẫn còn nghèo, và còn nghèo hơn trước. Đã thế, người nghèo còn bị mất luôn tiếng nói của công đoàn, mà trước kia họ làm chủ thì nay thuộc về

độc quyền của *đảng Cộng Sản*.

Điều khôi hài hiện nay là ngay trên phần đất Hoa Kỳ vẫn có những thành phần Cộng sản muốn trỗi dậy để đẩy xã hội Mỹ vào cỗ máy chính trị cô lỗ sĩ mà phần lớn các nước trên thế giới đã xếp vào viện bảo tàng lịch sử. Những thành phần cực tả điển hình như ông Bernie Sanders, Thượng Nghị Sĩ Hoa Kỳ thuộc đảng Dân Chủ; cô Alexander Ocasio-Cortez, Dân Biểu thuộc đảng Dân Chủ, cùng với sự tiếp tay của Ilhan Omar, Rashido Tlaib, Ayanna Pressley cũng là những nữ dân biểu thuộc đảng DC mới bước vào nghề chính trị, đã kích động khuynh hướng ôn hòa trong đảng Dân Chủ chạy theo khuynh hướng của họ, đã gây náo loạn Hạ Viện Hoa Kỳ trong nhiều ngày qua. Nhưng họ đã thất bại!

Nhiều thanh niên Mỹ, kể cả Mỹ gốc Việt thích chạy theo Cộng Sản nhưng chẳng biết Cộng Sản là gì. Và ngay cả Ocasio-Cortez, một nữ dân biểu trẻ tuổi mới tập tễnh bước chân lên võ đài chính trị, từ vị trí của người chuyên pha rượu trong các quán ‘bar’ ở thành phố New York, không biết những điều căn bản về ‘tam quyền phân lập’ là gì mà vẫn làm ‘dân biểu’ với khuynh hướng cực tả, tuyên truyền láo lếu, rất khó thuyết phục được người nghe.

Có lẽ họ ngay cả ông già Bernie Sanders cũng không hề có một chút hiểu biết hay kinh nghiệm gì về Communism, mà chỉ biết đuổi theo miếng mồi “bình đẳng” hão huyền, chỉ có trên môi mép, qua những chiếc loa tuyên truyền của cộng sản. Những người này sống với quá nhiều ảo tưởng, và không chịu mở mắt nhìn thẳng vào thực tế của các nước cộng sản nghèo đói, như: Venezula mới đây, và Cuba trước kia; hay rất nhiều các nước Cộng Sản kèch xù khác, như: Liên Xô, Đông Đức, Ba Lan, Tiệp Khắc, Hung Gia Lợi, v.v... Cách đây 20 năm, chính những người Cộng Sản đã phải tự ý vứt bỏ Chủ Nghĩa Cộng Sản (Communism) vào thùng rác, để chạy theo Chủ Nghĩa Tư Bản (Capitalism).

Dĩ nhiên Chủ Nghĩa Tư Bản không hẳn là chủ nghĩa hoàn hảo dành cho loài người, nhưng nó biết khôn ngoan nhắm vào bản chất tư hữu rất tự nhiên của con người để kích thích sự phát triển xã hội. Ngay từ lúc bầm sinh, một em bé vừa lọt lòng mẹ cũng đã biết quyền tư hữu, nó biết ôm chặt bầu sữa mẹ và không nhường cho bất kỳ một em bé nào khác. Chủ Nghĩa Tư Bản biết dựa vào quyền tư hữu đó để làm nền tảng xây dựng chủ nghĩa, biết lợi dụng lòng ham muốn tư hữu của loài người để nhắm tới sự phát triển xã hội. Vì muốn tư hữu nên con người suy nghĩ để làm giàu cho mình, từ đó có lợi cho xã hội. Có nghĩa là nó rất sát thực tế, rất ‘tư bản’, rất ‘người’, không ảo tưởng, không bịp bợm, đây giả hình như chủ nghĩa cộng sản. Mình làm cho mình thì bao giờ cũng tốt hơn làm cho người khác hoặc người khác làm cho mình. Ngược lại, “cha chung không ai khóc”, “sống chết mặc bay tiền thầy bỏ túi” là những thất bại rất lớn của chủ nghĩa cộng sản.

Quay trở về với “Tháng Tư Đen” lần thứ 45 của chúng ta, nhiều người tự hỏi: Nguyên nhân nào đã khiến cho nhân tâm người Việt vẫn còn chia rẽ sâu sắc sau ngày “thống nhất” đất nước theo kiểu của CS? Mỗi năm, cứ đến ngày 30-4 thì câu hỏi này lại xuất hiện và không có lời giải đáp thỏa đáng. Thực ra thì đã có lời giải đáp thỏa đáng nhưng không thể thực hiện được, chỉ vì bản chất kiêu căng và ích kỷ của người Việt nói chung, và của Việt Cộng nói riêng. Hay nói cho đúng hơn, đó là bản chất cố hữu, rất phổ biến của người Á Châu, họ không biết nhìn vào ích lợi chung của xã hội như người Âu Châu. Sở dĩ phải nói như thế vì vấn đề ‘thống nhất ý chí’ của chúng ta, không phải chỉ có người Việt nói chuyện với người Việt, mà nó có liên can trực tiếp đến Tàu Cộng và chính Tàu Cộng là lực cản, họ không cho phép ‘bò tèo’ của họ là Việt Cộng được nói chuyện ‘thống nhất’ với người Quốc Gia. Đây là lực cản chính và lớn nhất!

Đã thế, người Cộng Sản lại quen thói tự cao, tự đại, luôn tự nhận mình là “đỉnh cao trí tuệ”, rất khó thích nghi với hoàn

cảnh phức tạp hiện nay. Phải nói thẳng, người Cộng Sản không có tình yêu Tổ Quốc và Dân Tộc ; trong máu của họ chỉ có ‘đảng’ và quyền lợi của ‘đảng’ là trên hết. Họ sẵn sàng hy sinh cho ‘đảng’, chứ không hy sinh cho Tổ Quốc và Dân Tộc. Họ sẵn sàng kết hợp với mọi thế lực, dù là đơ bản nhất để gìn giữ ‘đảng’ chứ không gìn giữ đất nước. Đó là nguyên nhân làm cho quê hương Việt Nam đang từng phần rơi vào tay giặc Tàu.

Hiện tại, nhiều phần đất trên quê hương của mình mà người Việt Nam không được phép đặt chân vào nếu không có phép của giặc Tàu! Thật đau lòng! Nhưng đành chịu, vì người dân chỉ có 2 bàn tay trắng, không thể đấu võ với búa liềm và AK của giặc, còn bạo quyền VC thì đã là tay sai của giặc từ lâu. Và đây là nguyên nhân chính, sau 45 năm người Việt không thể ‘thống nhất’ được ý chí, từ đó, “Tháng Tư Đen” vẫn còn... đen như cũ!

Giặc Tàu càng ngày càng lấn lướt trên quê hương kẻ thù khi chúng và tay sai của chúng chiếm được miền Nam. Nó ngang nhiên sử dụng tiền Tàu trên đất Việt. Nhiều cửa hàng của Tàu không thèm bán hàng cho người Việt. Nó không thèm học tiếng Việt, nhưng ngược lại. Nhiều nơi giải trí, nhiều bãi tắm biển của ta, nhưng giặc Tàu chiếm và nó cấm người Việt không được bén mảng đến! Tương tự, những cứ điểm quân sự trên biển và trên đất liền thuộc chủ quyền Việt Nam trước kia thì nay đã nằm gọn trong tay giặc Tàu!

Nếu còn Tàu Cộng hiện diện trên đất nước Việt Nam, nếu còn Việt Cộng làm tay sai cho giặc Tàu, thì đồng bào mình còn nhiều đau thương! Đây là lý do Tháng Tư vẫn còn đen, vành khăn tang của ngày 30 Tháng Tư trên quê hương vẫn chưa gỡ bỏ!!!

Cụ Trần Văn Hương

*Vị Tổng Thống cuối cùng
của Việt Nam Cộng Hòa.
(Tháng 3/1975).*

Nguyễn Minh Thanh, K22

Xuất thân nhà giáo dạy văn chương
Kháng Pháp chân in những nẻo đường
Hợp tác Việt Minh vai Chủ tịch
Giã từ Cộng Sản sống thuần lương
Tân triều lặn đạn làm Đô Trưởng
Thủ Tướng lao đao giữ chính trường
Tổ Quốc bênh bồng... ngôi Tổng Thống
Quyết theo mệnh nước rũ tàn xương...!!

*Xương tàn Tổng Thống chẳng nhà riêng
Khí tiết xưa nay rất khó tìm
Dòng suối gương trong đời giản dị
Đỉnh non tuyết trắng tiếng thanh liêm
Martin tới rước: - Không rời xú
Việt Cộng mời trao: - Hứa nhận quyền:
("Cái Tạo" chùng nào về hết cả
Bây giờ sẽ nhận cái phần riêng...?!)*

Riêng dạ ưu phiền trước nhỏ nhằng
Kieu binh mặt sắt sát đấng đấng

Cường quyền cõi cô: - Nhà vào chiếm
Bạo lực đè đầu: - Cửa giết ăn
Cả xứ ùn ùn đang vượt biển
Nhiều nơi rục rịch định rừng băng
Thân già đổ mắt ngồi khô... khóc
Nước Việt mệnh mông... sống nhục nhằn...!!

*Nhục nhằn chung chịu..., sử lưu phương
Tư thái ung dung giữa bạo cường
Thuở trước trung thành Văn Tổng Thụy
Thời nay tiết tháo Trần Văn Hương*

Chẳng màng đất khách tìm an hưởng
Thà sông quê nhà nhận tổn thương
Vẫn biết chim lồng ngàn khổ nạn
Dân Nam sĩ khí dễ xem thường...??!

*Nhằm Tết tinh anh thặng về cõi
Tịnh độ tiêu dao vội... nổi sầu...!!
Kính cẩn cúi đầu Hương toả khói...
Bao người thốn thức... nén dòng châu...!!*

Tùng xanh hạc trắng non cao
Gương trăng lồng lộng chiếu vào... thiên thu!!

Nguyễn Minh Thanh

Tiểu Sử Cụ Trần Văn Hương (1902-1982):

- Người tỉnh Vĩnh Long.
- Tốt nghiệp Cao Đẳng Sư Phạm Hà Nội.
- Dạy học tại trường Collège Le Myre De Villers Mỹ Tho.
- Sau đó làm Đốc Học tỉnh Tây Ninh.
- Thời kỳ kháng Pháp 1945, Ông tham gia Việt Minh giữ chức Chủ tịch Ủy Ban Hành Chánh Kháng Chiến tỉnh Tây Ninh.
- Vào năm 1946, do biết lực lượng Việt Minh là Cộng Sản và bắt nhiều trí thức gán cho là Việt gian, rồi đem thủ tiêu, vì vậy Ông từ bỏ Việt Minh về quê ẩn dật. Sau đó, Ông lên Sài Gòn làm trong hiệu thuốc Tây, cho đến năm 1954.

- Sau Hiệp Định Genève 1954, vào năm 1955, Ông được bổ nhiệm làm Đô Trưởng Sài Gòn dưới thời Thủ Tướng Ngô Đình Diệm. Ông làm ngắn hạn rồi từ chức.

- Ông tham gia nhóm “Tự Do Tiến Bộ” còn gọi là nhóm Caravelle. Nhóm đã tuyên bố ủng hộ cuộc đảo chánh 11 - 11 - 1960. Cuộc đảo chánh bất thành. Ông cùng 17 vị nhân sĩ nhóm Caravelle bị chính quyền Ngô Đình Diệm bắt giam. Tập thơ “Lao Trung Lãnh Vận” được Ông khai sinh trong thời gian này.

- Khi chính quyền Ngô Đình Diệm bị lật đổ, năm 1964, Ông giữ chức Đô Trưởng Sài Gòn lần thứ hai. Tháng 11 năm 1964, Quốc Trưởng Phan Khắc Sửu mời Ông giữ ghế Thủ Tướng (1964-1965).

- Năm 1968, Tổng thống Nguyễn Văn Thiệu lại mời ông ra làm Thủ Tướng lần thứ hai (1968-1969).

- Năm 1971, Ông cùng Ô. Nguyễn Văn Thiệu liên danh ứng cử và đắc cử chức vụ Phó Tổng Thống, nhiệm kỳ 1971-1975.

- Ngày 21 tháng 4 năm 1975, Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu từ chức và trao quyền lại cho Phó Tổng Thống Trần Văn Hương. Ông giữ chức vụ Tổng Thống được 7 ngày thì giao cho Tướng Dương Văn Minh.

- Cụ Hương có hai người con trai. Con trai lớn là Trần Văn Dõi, con thứ là Trần Văn Đính. Trần Văn Dõi theo Việt Minh rời ra Bắc. Trần Văn Đính làm phụ tá cho cha ở Sài Gòn.

- Cụ mất ngày 27 tháng 1 năm 1982, tức ngày mùng 3 Tết Nhâm Tuất, thọ 80 tuổi...!!

Những Chuyện Về Cụ Hương:

1. **Sợ tổn công quỹ:** sau khi nghỉ làm Thủ Tướng năm 1969, Cụ Hương về sống ở căn nhà mang số 216A Phan Thanh Giản (nay đổi là đường Điện Biên Phủ) cho đến sau sự kiện năm 1975... và mãi tới lúc mãn phần...!!

Đây là một căn nhà loại song lập, nhỏ hẹp nằm sâu trong hẻm. Nhà đã lâu năm, cũ kỹ, xuống cấp, lại trong hẻm bị người

ta chê, nên mới còn.

Trước khi Cụ về ở, chính quyền định sửa sang lại cho tươm tất hơn. Song, sợ tổn công quỹ, chính Cụ Hương đã từ chối không cho sửa.

Nhờ đó, ngôi nhà còn được yên sau vụ 1975, không bị VC chiếm như những căn khác.

2. Khí khái:

- Ngày 29 tháng 4 năm 1975, Đại Sứ Hoa Kỳ Martin đích thân đến dinh Phó Tổng Thống đường Công Lý mời Cụ đi lánh nạn Cộng Sản. Đại Sứ Martin nói:

- *“Thưa Tổng Thống, tình trạng hiện nay rất nguy hiểm. Nhân danh chính phủ Hoa Kỳ, chúng tôi đến mời tổng thống rời khỏi nước, đi đến bất cứ xứ nào, ngày giờ nào với phương tiện nào mà tổng thống muốn. Chính phủ chúng tôi cam kết bảo đảm cho Ngài một đời sống xứng đáng với cương vị Tổng Thống, cho đến ngày Tổng Thống trăm tuổi già.”*

Tổng Thống Trần Văn Hương mỉm cười trả lời:

- *“Thưa Ông Đại Sứ, tôi biết tình trạng hiện nay rất là nguy hiểm. Đã đến nỗi như vậy, Hoa Kỳ cũng có phần trách nhiệm trong đó. Nay ông đại sứ đến mời tôi ly hương, tôi rất cảm ơn ông đại sứ. Nhưng tôi đã suy nghĩ và quyết định dứt khoát ở lại nước tôi. Tôi cũng dư biết Cộng Sản vào được Sài Gòn, bao nhiêu đau khổ nhục nhã sẽ trút xuống đầu dân chúng miền Nam. Tôi là người lãnh đạo đứng hàng đầu của họ, tôi tình nguyện ở lại để chia sẻ với họ một phần nào niềm đau đớn tủi nhục, nỗi thống khổ của người dân mất nước. Cảm ơn ông đại sứ đã đến viếng tôi.”*

- Lần sau cùng, trước cảnh tang hoang của đất nước, trong hoàn cảnh khó khăn của Cụ Hương, đại sứ các nước Pháp, Úc có cho người đến thăm Cụ. Họ nói rằng họ có thể can thiệp với Cộng Sản để Cụ ra khỏi nước với lý do đi trị bệnh. Nhưng Cụ vẫn từ chối, quyết ở lại chung chịu cùng dân quân Miền Nam đang sống trong nhục nhằn và nghèo đói dưới “chế độ mới”.

3. **Khảng khái:** năm 1977, VC đề nghị trao trả quyền công dân cho Cụ. Nhưng Cụ khước từ và nói rằng:

- “Chùng nào những người tập trung “cải tạo” được về hết, chùng nào họ nhận được đầy đủ quyền công dân, chùng đó tôi sẽ là người cuối cùng, sau họ, nhận quyền công dân cho cả nhân tôi!”

Tổng Thống Trần Văn Hương vào những ngày cuối cùng của tháng Tư, 1975.

“Tôi nguyện năm xương của tôi sẽ nằm bên cạnh năm xương của các anh em binh sĩ.”

Mấy ngày sau VC cho người cầm giấy tới nhà với lệnh “Quản thúc tại gia”, cấm Cụ ra khỏi nhà. Cụ nói với người trong gia đình, “Tao già rồi, đâu cần đi ra ngoài làm chi, mà cấm với không cấm.”

4. **Ngày mãn phần:** Cụ Hương mất nhằm mùng 3 Tết, năm Nhâm Tuất (1982). Con trưởng của Cụ là Trần Văn Dôi ra Phường đề xin mua một cái hòm quốc doanh, nhưng người tài xế trung thành của Cụ chặn lại. Rồi anh này vào Chợ Lớn mua một cỗ quan tài gỗ với giá 10.000 đồng (tiền Việt Cộng bấy giờ). Anh Tàu nghe nói là mua cho cụ Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa Trần Văn Hương bèn bớt xuống còn 5.000 đồng.

Tang lễ Cụ Hương tổ chức đơn sơ nhưng cảm động...

Thi hài của Cụ được hỏa táng tại lò thiêu Thủ Đức, với sự hiện diện đông đủ của học trò, cùng hầu hết nhân sĩ miền Nam. Họ đã không ngại công an rình rập, đang lảng vảng quanh lò thiêu.

Chuyện Bên Lê:

1. **Làm Đô Trưởng:** Nhậm chức Đô Trưởng lần đầu năm 1955, Ông Trần Văn Hương cỡi xe đạp đến nhiệm sở. Khi người gác cổng không cho Ông vào, Ông từ tốn lấy giấy bổ nhiệm chứng minh là Đô Trưởng. Nhân viên gác cổng xin lỗi và cho Ông vào. Ông nói:

- *“Chú em làm vậy là đúng. Qua không phiền đâu.”*

2. **Viếng mộ Ông Nguyễn An Ninh:** Khi làm Phó Tổng Thống, có lần Cụ Hương đã ra Côn Đảo bằng máy bay, ngậm ngùi viếng phần mộ chí sĩ Nguyễn An Ninh và nhiều vị đã hy sinh trong công cuộc kháng Pháp.

Ông Nguyễn An Ninh sinh năm 1900, người Cần Giuộc, Chợ Lớn (nay thuộc Long An), nhà trí thức, nhà văn, nhà báo chống Pháp. Ông mất trong tù vào ngày 14 tháng 8 năm 1943, hưởng dương 43 tuổi.

3. **Câu đối:** Vào dịp cuối tuần, có lần Cụ Hương mời TT Thiệu cùng gia đình tới chơi và mời cơm tại tư dinh. Trong lúc chuyện vãn, cao hứng Tổng Thống ra câu đối:

“Ninh Thuận nhứt Tổng Thống.”

Ứng khẩu Cụ Hương đáp:

“Vĩnh Long ngũ Thủ Tướng”

Hai Ông đồng cười xoà vui vẻ...

4. **Ngày con trở về:** Cụ Hương có ngôi nhà xưa cũ ở Vĩnh Long. Sau 1975, ngôi nhà đã bị VC lấy.

Mãi sáu tháng sau, ông Trần Văn Dõi, con trưởng của Cụ, mới về tới. Cụ Hương có hai câu thơ mai mĩa tặng cho con:

*“Mừng nay “Cách Mạng” thành công
Trở về quê cũ thì không còn nhà...!!”*

5. **Sống túng thiếu:** cuộc sống thiếu thốn đến nỗi Cụ Hương cho người nhà đem bán những thứ bán được như là: Mấy bộ đồ veste của Cụ, củ sâm quý...

Những người cũ, từng làm dưới quyền, biết Cụ đang cảnh thất ngật, có chút ít gạo tiền... cũng dè sẻn đem đến kính biếu Cụ. Cụ rất cảm động, song ái ngại chỉ nhận một phần nhỏ

tượng trưng, và bảo đem về chi dụng trong gia đình...!!

6. **Hiệu kỳ:** Sinh thời khi làm Phó Tổng Thống, Cụ Hương có cờ hiệu màu vàng, ở giữa thêu cây Thanh Tùng đứng thẳng, trông phong cách rất thanh cao. Và vì vậy người đương thời thường gọi phủ Phó Tổng Thống là phủ Cây Tùng.

Phản Kết:

Trong Lao Trung Lãnh Vận, cho thấy Ông Trần Văn Hương, tuy đang ở trong lao, lòng vẫn ưu tư chuyện nước nhà. Như bài thơ dưới đây:

Sự thế miên man tính chữa rồi
Vào đây thoát đã đủ trăng thoi
Cảnh này tuy đẹp bề ăn ở
Nỗi ấy khôn khuây lúc đứng ngồi

*Vận nước những lo dâu biển đổi
Tuổi mình luống thẹn tháng ngày trôi
Nhấn ai ngoài ấy ta xin hỏi
Triều đã lui xa, cát có bồi?*

TVH

Cũng trong Lao Trung Lãnh Vận, thơ Ông Trần Văn Hương có câu:

*“Ra quân những tướng nhằm phương ấy
Tính nước ai hay nghịch thế này.”*

Quả là nghịch. Nghịch cảnh cho cả dân tộc giống nòi nói chung, cho chính Cụ Hương nói riêng. Cụ đã mang niềm bi phẫn biết thuở nào phai...!! Và con đường tương lại dân tộc: Tự Do, Dân Chủ, Nhân Quyền còn dài thăm thẳm ngàn ngoằn ngoèo, như dòng sông Cửu Long!!

Đọc cổ sử truyện Văn Thiên Tường đời Nam Tống, chúng ta thấy hai ÔNG có những điềm giống nhau về: cá tánh, hoàn cảnh, chức vụ, nguyện vọng...

Cũng làm Thừa Tướng đồng nhiệm, cũng ôm mộng non sông, mong thay đổi cuộc cờ nhằm cứu vãn nước nhà, cứu nguy dân tộc. Nhưng kết cục, cả hai ÔNG đều ôm nỗi u hoài

dằng dặc mãi không nguôi...!!

Tuy nhiên cả hai ông vẫn:

*“Luận cổ, đàm kim, nuôi tiết tháo
Trọc thanh mình biết lựa ai tường.”*

Trần Văn Hương

Và cả hai đã:

“Lưu thủ đan tâm chiếu hãn thanh.”

VĂN THIÊN TƯỜNG

Ngoài ra, cũng xin chép hai câu thơ trong Tuyệt Mệnh Thi của Ông Thủ Khoa Huân, nhằm tỏ rõ tác lòng của hậu sinh đối với những danh nhân vận khứ:

*“Anh hùng mạc bả doanh thâm luận
Vũ trụ trường khan tiết nghĩa lưu...”*

*(Hãy lắng nghĩ trung lưu vũ trụ
Chớ đem thành bại luận anh hùng...)*

NMT dịch

Tới đây, để kết thúc tiểu truyện về Cụ Trần Văn Hương, người biên soạn kính cẩn dâng lên Cụ hai câu:

*“Tùng xanh hạc trắng non cao
Gương trắng lòng lồng chiếu vào... thiên thu.”*

Bây giờ ngày Tết gần kề, ngày giỗ Cụ gần kề. Có cánh chim Việt bị bão lạc bầy, ngàn trùng cách xa tổ ấm, cõi lòng man mác gió heo may...!!

*Mùa Đông Bắc Mỹ, đếm lạnh từng ngày, từng ngày.
Ngoài trời, tuyết bay phơi phới, phơi phới...
Cô hương, thương nhớ vời vời... vời vời...!!*

*Nguyễn Minh Thanh kính bút
(Nguyễn Đán Giáp Tí, GA - 2020)*

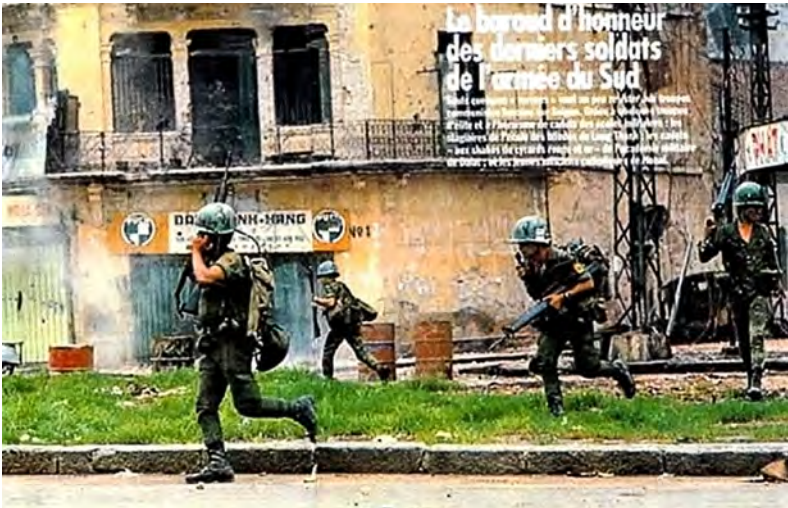
* Chú thích:

- *Văn Tống Thụy: tên tự của Văn Thiên Tường (1236 - 1283).*

- Những bài thơ trong “Lao Trung Lãnh Vận” không hề tựa.

** Xuất xứ:

- Trang web Trần Văn Hương, Nguyễn An Ninh...
- Ba Nhân Cách Lớn Của Cụ Trần Văn Hương, tg Người con Việt miền Nam.
- Tập thơ Lao Trung Lãnh Vận.
- Theo lời kể của vị sĩ quan làm việc với Cụ Hương,....

Một đơn vị Biệt Động Quân chiến đấu tới giờ thứ 25 của cuộc chiến, ngay sau khi lệnh buông súng đầu hàng được phát đi, tại Chợ Lớn, Thủ Đô Sài Gòn trưa ngày 30 tháng 4 năm 1975.